

SŁOWO NA OTWARCIE SYMPOZJUM (I)

Sto pięćdziesiąt lat temu papież Pius IX ogłosił dogmat o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny. Ogłoszenie tego dogmatu było uwieńczeniem wielowiekowej drogi odkrywania tej prawdy w myśli Kościoła. U jej podstaw znajdują się słowa anioła Gabriela skierowane do Maryi w chwili Zwiastowania, w których nazwał Ją „pełną łaski”

W okresie Ojców Kościoła stopniowo dojrzewała intuicja dotycząca świętego początku życia Matki Bożej. Dopiero jednak teologowie średniowieczni znaleźli tłumaczenie dotyczące pogodzenia z jednej strony prawdy o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny, a z drugiej strony prawdy o powszechności Chrystusowego Odkupienia.

Wyjątkową rolę odegrał tu profesor Sorbony i Oxfordu, bł. Jan Duns Szkot, franciszkanin, który wykazał, że Niepokalane Poczęcie Najświętszej Maryi Panny jest sposobem, w jaki Maryja została odkupiona. Jego współbracia – franciszkanie przez kolejne wieki stali się propagatorami i obrońcami tej prawdy. Jeden z nich – św. Maksymilian Maria Kolbe uczynił Niepokalane Poczęcie Najświętszej Maryi Panny centrum swojej duchowości i apostołstwa, zakładając klasztor nazwany na cześć Matki Bożej Niepokalanej – Niepokalanowem.

Prawdę o Niepokalanym Poczęciu Najświętsza Maryja Panna potwierdziła osobiście, objawiając się cztery lata po ogłoszeniu dogmatu w Lourdes i nazywając się Niepokalanym Poczęciem.

Dziś gromadzimy się w Niepokalanowie, aby uczcić 150-tą rocznicę ogłoszenia tego ważnego dogmatu. Chcemy przede wszystkim podziękować Panu Bogu za dar Niepokalanego Poczęcia Maryi, poprzez który Bóg nie tylko przygotował godne mieszkanie swojemu Synowi, ale także, poprzez który dał nam, ludziom, wzór do naśladowania – ideał człowieka który nigdy nie podlegał władzy szatana, a zawsze wypełniał Wolę Bożą.

Na wzór św. Maksymiliana wpatrujmy się w ten ideał. Uczmy się od Niepokalanej pięknego chrześcijańskiego życia. Niech miłość do Najświętszej Maryi Panny Niepokalanej stanie się też dla nas motorem w działalności apostołskiej. Niech przyłgnięcie do Maryi i przyzywanie Jej dodaje nam sił do ofiarnej służby Chrystusowemu dziełu zbawienia.

Serdecznie witam wszystkich Czcigodnych Gości przybyłych na to sympozjum.

Witam Organizatorów tego spotkania:

– Polskie Towarzystwo Mariologiczne, na czele z jego prezesem, ks. dr Teofilem Siudym;

– Stowarzyszenie „Rycerstwo Niepokalanej”, na czele z jego prezesem międzynarodowym – o. Eugenio Galignano z Rzymu, oraz prezesem narodowym – o. Stanisławem Piętką;

– Wspólnotę klasztoru niepokalanowskiego, na czele z jej gwardianem, o. Stanisławem Piętką.

Witam wszystkich referentów i dziękuję za trud przygotowania referatów i innych wystąpień.

Witam obecnych tu przedstawicieli polskich ośrodków akademickich, na czele z prodziekanem Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, ks. prof. dr hab. Lucjanem Balterem SAC, o. prof. dr hab. Stanisławem Celestynem Napiórkowskim OFMConv z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego oraz o. prof. dr hab. Zdzisławem Kijasem OFMConv z Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie.

Witam wszystkich członków Rycerstwa Niepokalanej, księży, siostry zakonne (szczególnie z tych zgromadzeń, których Patronką jest Matka Boża Niepokalana), alumnów seminariów i wszystkich gości.

Witam widzów Telewizji Puls i słuchaczy Radia Niepokalanów.

Życzę, by te obrady były dziękczynieniem składanym Panu Bogu za dar Najświętszej Maryi Panny Niepokalanej. Niech wysiłek intelektualny i duchowy rozpali w nas też gorliwość apostołską, abyśmy na wzór Maryi Niepokalanej cali poświęcili się temu, co najważniejsze, czyli Chrystusowemu Dziełu Zbawienia!

Szczęść Boże!

Grzegorz Bartosik OFMConv
Prowincjał Ojców Franciszkanów